

I ett internetforum för sig

*En netnografisk studie av kvinnlig nätkultur och feminism utifrån
cottagecore-fenomenet*

Författare: Sabina Kulic

Institutionen för kommunikation och medier, Lunds universitet

Medie- och kommunikationsvetenskap

MKVK04: HT21

Handledare: Joanna Doona

Examinator: Fredrik Miegel

Sammanfattning

Cottagecore är del av en bredare uppgång av olika estetiska stilar på sociala medier som har ökat i popularitet under coronapandemin. Med bilder på idylliska landskap, traditionella kläder och levnadssätt kan det beskrivas som en nätkultur där ett pastoralt liv i harmoni med naturen idealiseras. Trots denna idealisering av gamla levnadsvanor har fenomenet dock främst anammats av unga kvinnor och queer tjejer. Genom att utforska den gemenskap som har uppstått bland deltagarna på internetforumet Reddit är avsikten med denna studie därmed att förstå det som en feministisk miljö där föreställningar om femininitet och sexuell identitet utmanas och normer ifrågasätts. Uppsatsen tar utgångspunkt i en netnografisk innehållsanalys genom att studera deltagarnas bilder och de diskussioner som äger rum på gruppens forum mellan deltagarna själva. Resultaten av studien visar att forumet används som ett kulturellt utrymme för kreativitet och kvinnlig gemenskap där betydelsen av traditionell femininitet omdefinieras genom en förkastning av könsnormer. En subversiv femininitet framträder på så sätt i deltagarnas sätt att frigöra sig från kravet att finnas till för den manliga, heterosexuella blicken. Som motkultur förkroppsligar cottagecore dock inte bara en estetik; det politiserar en livsstil genom att främja alternativa levnadsvanor. I intersektionen mellan femininitet och natur hittas spår av en feministisk online-rörelse som antyder om ekofeministiska strävanden där en radikal förändring i levnadsvanor är målet.

Nyckelord: *Cottagecore, estetik, motkultur, digitala kulturer, genus, femininitet, feminism, sociala medier*

Titel: I ett internetforum för sig: En netnografisk studie av kvinnlig nätkultur och feminism utifrån cottagecore-fenomenet

Författare: Sabina Kulic, författad vid Institutionen för kommunikation och medier, Lunds Universitet

Innehållsförteckning

“Your grandma, but like, hip”	1
Tidigare forskning kring ungdomskulturer och feminina självuttryck	3
Teoretiskt ramverk	5
Perspektiv på cottagecore	5
Alternativa kulturer	5
Femininitet och kvinnlig performativitet	7
Ekofeministisk kritik av konsumtion	8
Studiens utformning	9
Netnografisk innehållsanalys	9
Tillvägagångssätt och avgränsning	10
I ett internetforum för sig	11
Den digitala kulturens skepnad	11
Identitet i gemenskapen	12
Skapandets gemenskap	17
Konsten att vara subversiv	19
Femininitetens estetik	20
En normbrytande femininitet	23
Visionen om en annan värld	27
Från liberalfeminism till ekofeminism?	27
Avslutande reflektioner	34
Källförteckning	36
Litteratur	36
Digitala referenser	38
Bilagor	40

“Your grandma, but like, hip”

I'm going to be dipping my toe into the whole cottagecore world [...] I'm going to be doing DIY projects that are cottagecore themed, I'm going to be dressing like cottagecore. I'm going to be baking bread [...] so hopefully cottagecore can help me figure out how to do that. (Clevver Style 2020:0:23-0:46)

I oktober 2020 släppte det amerikanska mediebolaget *Clevver* en video på sin YouTube-kanal “Clevver Style” där en ung kvinnlig medarbetare under en veckas tid fick leva enligt den så kallade cottagecore-livsstilen. Uppklädd i långa klänningar med blommönster och volanger visas i videon hur hon bakar bröd, tar sig an att göra sin egna blompress, väver en korg, och njuter av en picknick ute i naturen. När denna video dök upp i mitt flöde var coronapandemin ett faktum och jag hade börjat lägga märke till en trend på sociala medier av folk som delade bilder på saker de hade bakat hemma under karantän. I en artikel från JSTOR Daily går det att läsa hur denna trend specifikt har med den så kallade cottagecore-livsstilen att göra, där pandemin gav människor tröst i aktiviteter som bakning och “whose Instagram hashtag features detailed depictions of home-baked goods.” (Frey 2020). Publikationen *The Goods* av Vox Media beskrev i sin tur det som “the aesthetic where quarantine is romantic instead of terrifying.” (Jennings 2020). Det är därför heller ingen slump att cottagecore var den estetik som blev namnet på allas läppar.

Men det sträcker sig bortom bilder på nybakat bröd och läckra bakelser under tider av corona. Vox härleder cottagecores uppkomst till Tumblr två år innan pandemin, där bilder på idylliska landskap och stugor fyllde plattformen innan det “döptes med ett suffix.” (Jennings 2020). Cottagecore har därefter växt till att omfattas av idéer kring så kallad *simple living* i harmoni med naturen, med särskild tonvikt på aktiviteter som hantverk, trädgårdsarbete och bakning (Cottagecore Wiki 2021). Samtidigt är detta inte nya idéer; människor har aspirerat att skapa en “escapist [...] paradise” i naturen sedan mer än 2000 år tillbaka (Frey 2020). I detta finns alltså en idealisering av landsbygden, där fokus på jordbruk och hemarbete bottnar i ett anti-modernt ethos och nostalgi för gamla tider. På grund av detta har cottagecore också beskrivits i mer problematiska termer som en romantisering av “eurocentriskt jordbruksliv” (Cottagecore Wiki 2021). Den kritik som fenomenet får i media handlar därför om estetikens kopplingar till ekofascism och högerextrem retorik (Clarke Harter 2021). Framförallt har dess

fokus på feminin klädsel och mer traditionellt kvinnliga sysslor jämförts med den så kallade “tradwife”-rörelsen, en högerextrem subkultur som förespråkar en återgång till traditionella könsroller (Irma K. 2020). Liksom “tradwives” består cottagecore främst av unga kvinnor som klär sig i traditionellt kvinnliga plagg och omfamnar aktiviteter knutna till hemmet. Men trots sin vördnad för gamla tider och traditionellt arbete har cottagecore blivit synonymt med hbtq-rörelsen och progressiv politik. Cottagecore Wiki (2021) framhåller hur estetiken är särskild populär bland lesbiska kvinnor och inom “WLW”¹ grupper. Det kan därför härledas till att dess mest hängivna deltagare är unga queer kvinnor, där begreppet *cottagecore-lesbian* har blivit en populär “online identifier” (Jennings 2020).

Samtidigt är inte cottagecore ett uppenbart uttryck för identitet. Till skillnad från exempelvis punkare kan man inte lika lätt se att någon “är cottagecore”. Istället existerar det uteslutande som en nätgemenskap, det sanna hemmet för ungdomskulturer idag (Jennings 2020). Nancy Baym (2010) skriver i sin bok *Personal Connections in the Digital Age* hur medias så kallade “gatekeeping function” utmanas när individer använder digitala utrymmen för att uttrycka sig och bilda gemenskap (Baym 2010:10). En av dessa utrymmen har för cottagecore blivit ett forum på Reddit, där beskrivningen “*your grandma, but like, hip*” antyder om en lek med stereotyper. BrandWatch (2021) beskriver Reddit som en “community-determined aggregator of content” där uppdelningen i subreddits² tillåter grupper att skapa egna forum kring ett visst ämne eller fråga. Faktumet att de unga kvinnor som deltar i cottagecore-kulturen har hittat ett hem på plattformen är sålunda inte märkvärdigt.

Som ett relativt nytt fenomen är cottagecore ännu utforskat inom vetenskapliga kretsar och bland forskare. I massmediala texter har det tvärtom blivit uppmärksammat, men med ett fokus på det som en modeestetik, en “make-believe escapism” och estetik som påminner om rörelser knutna till ekofascism (Clarke Harter 2021). Även om det specifikt beskrivs som en kvinnlig nätgrupp med ett överväldigande deltagande från queer tjejer saknas en förståelse för hur det skapar mening på ett ideologiskt plan för de unga kvinnor som väljer att delta. Anita Harris (2008) skriver att unga kvinnor idag utövar feminism i “mikropolitiken” av vardagen, såsom att skapa ett stödjande kulturellt utrymme i form av en ungdomskultur där man artikulerar kritik av orättvisor (Harris 2008:223). Genom att studera den interaktion som äger rum i gruppens forum på Reddit ska denna studie därmed bidra med ett perspektiv på

¹ Akronym för “woman-loving-woman”.

² En “subreddit” utgörs av ett specifikt forum på Reddit.

fenomenet som en kvinnlig kultur där moderna värderingar ifrågasätts och normer utmanas. Mer specifikt ämnar studien att komma underfund med de underliggande betydelser och ideal som uttrycks inom cottagecore-kulturen. Till detta tillämpas ett feministiskt perspektiv för att lyfta gruppens ideologiska position där en intersektion mellan femininitet och natur öppnar upp för möjligheten att förstå det som ett uttryck för ekofeminism. På så sätt ska en förståelse skapas för hur unga kvinnor navigerar sin identitet och bildar gemenskap kring feministiska frågor i dagens digitala medielandskap. Med utgångspunkt i detta mynnar studiens syfte ut i följande frågeställningar:

- Hur kan cottagecore förstås som en kvinnlig nätgemenskap?
- Vilka föreställningar om femininitet och identitet uttrycks inom cottagecore?
- På vilket sätt utgör cottagecore en feministisk motkultur?

Tidigare forskning kring ungdomskulturer och feminina självuttryck

Forskningen kring ungdomskulturer, vare sig de kallas för subkultur eller motkultur, har varit ett återkommande tema inom det samhällsvetenskapliga fältet. Under en lång tid hade dock väldigt lite skrivits om kvinnliga kulturer och när de väl nämndes i forskningen så var det i stereotypiska termer eller som "fotnoter" i studier av manliga kulturer (McRobbie & Garber 1977:112f). När McRobbie och Garber (1977) genomförde sin studie om kvinnliga kulturer på 70-talet låg medias fokus på de mansdominerade subkulturer som gjorde direkt motstånd ute i samhället. Försummandet av unga kvinnor och deras kultur härleds på så sätt i studien till att begreppet hade förvärvat en stark maskulin underton (ibid:114). Deras undersökning visar däremot att kvinnor formar sin egna distinkta kultur i interaktion med varandra och intar andra rum än män där de hittar andra möjligheter till motstånd (ibid:119f).

Sedan dess har forskningen om kvinnliga kulturer fokuserat på hur unga kvinnor uttrycker sin identitet och femininitet i relation till kulturella normer för att visa motstånd. När det kommer till feminina identitetsuttryck framhävs det både som emancipatoriskt och normbekräftande för kvinnans underordnade position i samhället. I en studie från sent 2000-tal under höjden av tredje-vågens feminism intar den feministiska forskaren Laura Portwood-Stacer (2007) ett kritiskt förhållningssätt till så kallad 'craftivism'³, där unga kvinnor ser traditionellt kvinnligt handarbete som ett politiskt ställningstagande. Genom att anknyta det till "girlie feminism" argumenterar hon för att rörelsen uttrycker regressiva ideal som snarare har med normativa

³ En kombination av orden "craft" och "activism".

könsroller att göra (Portwood-Stacer 2007:2). Även om det finns en viss intressant koppling mellan "girlie feminism" och radikal performativitetspolitik, eftersträvas detta inte på ett fruktbart sätt. I hennes mening misslyckas följaktligen moderna kvinnorörelser med att konfrontera de förtryckande ideologier som finns längs intersektioner av kön, ras, klass och sexualitet (ibid:6). Den tes som hon driver är på så sätt att normativa uttryck av kvinnlighet inte kan betraktas som politisk aktivism. För att feministisk praxis ska vara effektiv måste den överskrida individen och ta fasta på en socialpolitik där bred, radikal förändring är det yttersta målet (ibid:17). Till skillnad från detta har forskarna Hunt och Phillipov (2014) i sin studie "*Nanna Style*": *The Countercultural Politics of Retro Femininities* argumenterat för att en mobilisering av 'traditionella femininiteter' inbegriper potentialen att aktivera progressiv, motkulturell politik av kön och konsumtion (Hunt & Phillipov 2014:2). För att visa på hur det kan te sig i praktiken tar de utgångspunkt i populariseringen av så kallade "nanna styles" där unga kvinnor anammar en estetik vanligtvis associerat med den traditionella kvinnan. Genom att delta i självförsörjande aktiviteter som går emot moderna levnadssätt omdefinieras enligt dem då bilden av traditionell kvinnlighet till att betyda ett progressivt val för kvinnor (ibid).

Denna korrelation mellan femininitet och progressiva ställningstaganden är också något som har kopplats till hbtq-personers uttryck av identitet. I sin undersökning av selfies och andra 'bildinlägg' från unga queer kvinnor på den digitala plattformen Tumblr driver Nicholson (2014) tesen att feminina uttryck inom lesbiska kretsar är politiska till sin natur eftersom det förmedlar en subversiv femininitet (Nicholson 2014:66). En del av detta är att man rör sig bort från den manliga blicken (ibid:74). Det hennes studie kommer fram till är följaktligen att feminina självuttryck utgör ett såväl personligt som politiskt engagemang (ibid:78). På liknande sätt menar Grindstaff och Torres (2021) i sin studie om latinamerikanska kvinnor att selfies erbjuder ett sätt uttrycka sin femininitet bortom stereotypisk representation i media (Grindstaff & Torres 2021:733f). Här har därför postfeministiska ideal om självsäkra, sexiga kvinnor en speciell resonans hos unga färgade kvinnor, för vilka det historiskt sett inte har varit ett alternativ att förkroppsliga en idealiserad femininitet (ibid:737). I detta saknas dock en förankring till feministiska mål och det görs heller ingen anknytning till subkulturteorier för att förstå hur dessa praktiker utgör en kvinnlig nätkultur. McArthur (2009) som har undersökt geek-kulturen i onlineforum argumenterar för att internet blivit ett medium för subkulturell tillhörighet där ungdomar utvecklar en gemensam social identitet (McArthur 2009:59). Därför menar han också att den gemenskap som uppstår online bland likasinnade bör betraktas som en form av "digital stil" (ibid:69). Denna studie ämnar att fylla den lucka

som finns i att förstå kvinnliga praktiker och nätgemenskaper som legitima ungdomskulturer med ideologiska aspekter. Detta genom att undersöka ett nytt internetfenomen som främst har tilltalat unga kvinnor för att ta reda på hur det kan ses som ett uttryck för feministiska idéer.

Teoretiskt ramverk

Perspektiv på cottagecore

I syfte att dels förstå cottagecore som ett uttryck för gruppidentitet och dels analysera det på ett ideologiskt plan måste flera aspekter kartläggas. För detta kommer därför genomgående i analysen ett flertal teorier och begrepp att tillämpas. Dessa infallsvinklar förankras till det empiriska materialet genom en utveckling av teorierna, vilket ämnar att fördjupa förståelsen. I detta avsnitt definieras därför de mest centrala teoretiska perspektiven.

Alternativa kulturer

Hur skapar cottagecore som alternativ kultur mening för sina deltagare? I både Hebdiges (1979) definition av subkulturer och Lingels (2017) beskrivning av digitala motkulturer uppstår det i de praktiker som går emot majoritetssamhället, där gruppen hittar gemenskap och samhörighet kring en fråga som direkt berör dem. Eftersom cottagecore är en digital kultur har dock Lingels begrepp motkultur tillämpats på cottagecore för att beskriva hur deltagarna motsätter sig normer (Lingel 2017:6).

För grupper som existerar online och har sin interaktion i digitala utrymmen handlar det om så kallade *sociotekniska praktiker* som ska återspegla deras relation till mainstreamkulturen (Lingel 2017:133). Ur detta uppstår en digital gemenskap som ämnar att bibehålla gruppens etik och identitet under starka institutionella krafter där normativt beteende uppmuntras och premieras (ibid:11). Känslan av att vara annorlunda utgör således en viktig del av identiteten som formar gruppens användning av och relation till teknik (ibid:3). I anknytning till detta skriver Lingel också om vikten att gruppen kan 'känna sig hemma' i de plattformar som används. Här är tre funktioner särskilt användbara, vilka hon identifierar som *läsbarhet* (möjligheten att motsätta sig plattformens policyer och praktiker), *flexibilitet* (möjligheten att improvisera och skapa nytt innehåll) och *autenticitet* (hur mycket av gruppens egna värden återspeglas i plattformen). Med utgångspunkt i detta ämnar hon skapa en förståelse för hur

digitala medier kan bidra till formeringen av alternativa grupper (ibid:22). I analysen har dessa tillämpats som analytiska begrepp för att förstå hur cottagecore positionerar sig som en motkultur på Reddit. På liknande sätt menar Hebdige (1979) att betydelse skapas i gruppens gemensamma resistens av det konventionella (Hebdige 1979:101). När Hebdige skrev sin bok *Subculture - the meaning of style* var dock digitala medier långt ifrån att vara en verklighet och hans teori är istället förankrad i de ungdomskulturer som uppstod i efterkrigstidens spår.

Till skillnad från Lingels (2017) fokus på den tekniska kontext som digitala motkulturer ingår i vilar Hebdiges tes om subkulturer därmed på de visuella uttryck som gruppen anammar. Med utgångspunkt i Gramscis teori om hegemoni där vissa grupper utövar social auktoritet genom att forma samtycke hos allmänheten, framhåller Hebdige (1979) hur subkulturer utmanar myten om konsensus på 'teckennivå'. Det avvikande kommer därför till uttryck i det sätt på vilket deltagarna skiljer sig stilmässigt från det konventionella, vilket utgör en form av symbolisk opposition till mainstreamkultur (Hebdige 1979:16-17). De stilistiska valen som approprieras fungerar alltså som ett semiotiskt system där olika tecken, till exempel ett klädesplagg, förmedlar gruppens interna värderingar (ibid:100f). Här är i synnerhet tesen om *avsiktlig kommunikation* som "synlig konstruktion och laddat val" (ibid:102) tillämpbar för att förstå hur de unga kvinnorna omdefinierar stilen till att uttrycka något annat. Därtill används det för att tolka hur detta förmedlar en mer ideologisk aspekt. Då Lingel (2017) inte studerar den estetiska aspekten av digitala motkulturer erbjuder således Hebdiges teori ett sätt att förstå hur den specifika klädstilen samspekar med deltagarnas gruppidentitet.

För att förstå hur cottagecore kan betraktas som en feministisk motkultur behöver gruppens identitet dock även förankras till ett kvinnligt perspektiv. För detta har Anita Harris (2008) bok *Next wave cultures: feminism, subcultures, activism* använts som utgångspunkt. Harris skriver hur ungdomskulturer i den form som de existerar idag underskattas när det kommer till politiskt engagemang. Även om de inte är resistent i samma bemärkelse utgör de exempel på ett "youth citizenship", där unga människor skapar utrymmen för att diskutera sociala frågor och upprätta alternativa sociala arrangemang (Harris 2008:4). I anknytning till detta menar hon att unga kvinnor idag intar mer informella och så kallade community-based rum för att uttrycka feministiska idéer (ibid:259). Därav behövs också en förståelse för hur kvinnors "gendered experience" spelar roll för konstruktionen av nya ungdomskulturer idag (ibid:5).

Femininitet och kvinnlig performativitet

För att kunna ta fram de föreställningar om femininitet och identitet som de unga kvinnorna inom cottagecore ger uttryck för har ett genusperspektiv tillämpats på empirin. Mer specifikt har kvinnlig självpresentation och feminina identitetsuttryck förankrats till teorier om genus. Till detta användes framförallt Judith Butlers (1999) begrepp performativitet där hon i sin bok *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity* beskriver kön i termer av en performativt skapad identitet som utifrån kulturella uppfattningar tillskrivs den biologiska kroppen. Denna identitet är dold bakom språk och diskurser för att det ska framstå som ett fixerat binärt system som konstitueras av manliga och kvinnliga motsatser (Butler 1999:25). Men om genus är de kulturella betydelser som kroppen antar kan en viss kropp inte sägas följa av ett kön (ibid:29). Därav menar Butler att könet konstrueras genom en upprepning av sociala praktiker i form av handlingar, ord och gester som producerar vår uppfattning om manligt och kvinnligt (ibid:185).

Detta perspektiv ger på så sätt en förståelse för hur de förväntningar som finns på en kvinnlig kropp kommer till uttryck i den feminina stil som deltagarna uttrycker inom cottagecore. Däremot skriver Butler (1999) att identitet bör ses som en flytande och flexibel variabel som tillåter individer att forma sin egen identitet utan förväntningar (ibid:25). Den framtida femininiteten kommer enligt henne därför att vara en av flera möjligheter, där det frigörs från kravet att följa en singular norm (ibid:196). Performativitetsbegreppet används därmed också som ett sätt att förstå hur de unga kvinnorna inom cottagecore konstruerar en subversiv femininitet.

Förståelsen av deltagarnas identitetsuttryck grundas således på synsättet att 'kvinna' inte ett förutbestämt tillstånd. Men för att förstå hur det samspelar med självpresentation har även ett socialpsykologiskt perspektiv på feminin identitet applicerats utifrån Efrat Tseëlon's (1998) bok *Kvinnan och maskerna* där hon menar att kläder och utseende spelar en särskild roll i hur kvinnor uppträder. Utifrån Goffmans teori om symbolisk interaktionism argumenterar hon för att kvinnor inte har en bakre region eftersom de alltid befinner sig på "scen". Detta beror på att kvinnor generellt är mer självmedvetna än män, något som bottenar i en medvetenhet att man som kvinna ständigt är föremål för "den Andres blick" (Tseëlon 1998:101ff). Till detta tar Tseëlon fram tre 'benämningar' på jaget som hon menar spelar roll för hur kvinnor väljer att presentera sig själva i vardagen: det synliga, påklädda och sköra jaget (ibid:72).

Ekofeministisk kritik av konsumtion

I enlighet med syftet att studera cottagecore som en feministisk motkultur har slutligen ett ekofeministiskt perspektiv tillämpats på de värderingar som deltagarna ger uttryck för. Här vilar analysen på Maria Mies och Vandana Shivas (2014) redogörelse för begreppet där de beskriver det i termer av en kvinnlig rörelse som bedömer miljöproblem som feministiska angelägenheter (Mies & Shiva 2014:14). Med detta menas att konstruktionen av kvinnor som det 'andra könet' är nära kopplat till förödelse av den biologiska världen (ibid:164). I det de kallar för *det kapitalistiska patriarkatet* ser man moderna samhällen som uppbyggt kring en kosmologi som dikotomiserar verkligheten, där naturen är underordnad människan; kvinna till man; konsumtion till produktion; lokalt till globalt (ibid:5). Ett globalt marknadssystem som är inriktat på tillväxt och vinst kan inte upprätthållas om det inte utnyttjar naturen och kvinnor (ibid:62). Eftersom kvinnor kan uppleva brist på värde i det kapitalistiska patriarkatet har de enligt Mies och Shiva sålunda mobiliserats som *konsumtionsagenter* för att upprätthålla systemet (ibid:268). Ett ekofeministiskt perspektiv propagerar därför för behovet av en ny kosmologi där ett liv i harmoni med naturen upprätthålls av samarbete och omsorg. För att förstå hur cottagecore kan tänkas uttrycka ett ekofeministiskt motstånd har deras definition av det kapitalistiska patriarkatet och perspektiv på konsumtion använts som tolkningsram.

Det kräver dock också att de alternativa uttryckssätt som upphittas förankras till större teorier om konsumtion. Till detta har därför Baumans (2007) definition av konsumtionssamhället och Humphreys (2010) teori om antikonsumtion tillämpats. Med konsumtionssamhälle menas att det moderna ekonomiska systemet är beroende av människor som deltar i intensiv konsumtion av varor (Bauman 2007:12). Här myntar Bauman begreppet "subjectivity fetishism" för att beskriva hur den kommodifierade verkligheten döljs från konsumenter (ibid:14-15). Denna fetischism är samtidigt beroende av en "thriving waste-disposal industry" där konsumenter ständigt slänger varor i utbyte mot nya (ibid:21). Det uppnås i sin tur genom att man förlitar sig på konsumenternas irrationalitet (ibid:48). I konsumtionssamhället blir således den som lever enligt alternativa mönster en specifik typ av socialt utstött person, vilket Bauman (2010) benämner för en "flawed consumer" (ibid:99). För att förstå hur deltagarna inom cottagecore ger uttryck för detta analyseras empirin därmed utifrån Humphreys teori om antikonsumtion, där opposition till 'konsumentöverflöd' i västerländska samhällen kännetecknas av ett slags "environmentalist ethos" (Humphery 2010:5). Detta är nära sammanlänkat med känslan av att överkonsumtion har en 'frätande effekt' på moraliska normer som försämrar välbefinnandet

och undergräver gemenskap till andra människor där man är del av något större (ibid:27). Som reaktion på detta har en rad olika former av konsumentaktivism i västvärlden uppstått, där individer konsumerar på alternativa sätt, gör fundamentala livsstilsförändringar och skapar kollektiva initiativ (ibid:50). Därav menar Humphery också att den som tar hänsyn till sociala och etiska frågor i sina köpbeslut agerar som en politisk konsument (ibid:57).

Studiens utformning

Netnografisk innehållsanalys

Eftersom studien syftar till att tolka och förstå den sociala verkligheten kring ett fenomen är en kvalitativ metod tillämpbar (Østbye et al. 2004:22). Flyvbjerg (2001) skriver att fallstudier möjliggör en djup förståelse av ett större socialt fenomen. Denna uppsats är därför utformad som en fallstudie av cottagecore i gruppens forum på hemsidan Reddit. Metoden lämpar sig som forskningsdesign då det öppnar upp för ett sätt att ge en grundlig analys av fenomenet (Flyvbjerg 2001:77). Med hänsyn till studiens syfte att undersöka hur cottagecore ger uttryck för en ideologi erbjuder följaktligen en avgränsad inblick i gruppens miljö möjligheten att belysa vad fenomenets uppkomst betyder ur ett feministiskt perspektiv.

För att i sin tur kunna utvinna kunskap om fenomenet har en netnografisk metod i kombination med en innehållsanalys tillämpats. Netnografi bedöms som ett lämpligt tillvägagångssätt vid insamling av data då studien tar utgångspunkt i en nätgemenskap där interaktionen mellan deltagarna formas av den sociotekniska kontext de ingår i (Kozinets 2015:5). Metodvalet baseras således på att ett nätbaserat material i form av inlägg på ett internetforum behöver användas för att besvara frågeställningarna (Berg 2015:87). Därav används netnografi som ett sätt att förstå hur deltagarna anammar en digital gruppidentitet genom att betrakta innehållet som finns på forumet (Kozinets 2015:6). Inom netnografisk forskning förekommer två typer av datainsamling, där den första typen är arkivdata och den andra framkallad data (ibid:165). Eftersom studien inte tillämpar ett deltagande fältarbete där forskaren är en aktiv participant som producerar material har empirin endast bestått av arkivdata (Berg 2015:88; Kozinets 2015:165). Valet att avstå från aktivt deltagande grundas på faktumet att det har ansetts mer fruktbart för studiens frågeställningar att betrakta hur deltagarna på egen hand resonerar om fenomenet och producerar innehåll. Kozinets menar att metoden kan ta grund i observationer

och kompletteras med andra analysverktyg (Kozinets 2015:105). Netnografisk forskning studerar inte bara ord, utan också bild och andra så kallade digitala artefakter (ibid:5). Denna studie har därför rört sig i riktning mot en innehållsanalys av text och bild i form av de inlägg som redan existerar på forumet och därav har skapats av deltagarna själva. Mer specifikt har en netnografisk innehållsanalys utförts, där den data som finns tillgänglig analyseras i syfte att förstå hur mening skapas bland deltagarna i den specifika kontexten (Bryman 2018:359). Förståelse för detta har uppnåtts genom aktiv tolkning av materialet, där gruppens kulturella och sociala strukturer framträder (Østbye et al. 2004:70). På så sätt är det inte nödvändigt att vara en del av cottagecore-gruppen (Fay 2008:24). Det ställer dock höga krav på transparens och självreflexivitet från forskaren (Berg 2015:120). Detta uppnåddes genom en kontinuerlig bedömning av hur och varför materialet var relevant för frågeställningarna och med hänsyn till kontexten. Flyvbjerg (2001) skriver att det i studier av mänskliga angelägenheter endast finns kontextberoende kunskap (Flyvbjerg 2001:72). Detta kallas för *fronetisk vetenskap* och innebär att praktisk kunskap är målet (ibid:140). Med fallstudie som forskningsdesign har det då varit möjligt att både genomföra en kvalitativ undersökning av ett fenomen på detaljnivå och uppnå generaliserbarhet (ibid:66). Målet har dock inte varit att göra ett stickprov från en känd population, utan resultaten har istället generaliserats till teori (Bryman 2018:485).

Tillvägagångssätt och avgränsning

Med syftet att belysa cottagecore-fenomenet ur en viss aspekt har det som Bryman (2018) kallar för ett *målstyrt urval* tillämpats som strategi i analysen. Detta har i praktiken inneburit att gruppens forum på Reddit och tillhörande inlägg valts ut utifrån vissa specifika kriterier (Bryman 2018:496). För att kunna besvara frågeställningarna var det dock viktigt att dessa kriterier återspeglade studiens syfte. Eftersom studien ämnar att förstå cottagecore som en gemenskap bedömdes internetforumet som en givande källa att studera samspelet mellan deltagarna och inte bara hur de som enskilda individer uttrycker sig (ibid:671). Plattformar som TikTok, YouTube, Instagram och Tumblr valdes bort av den anledning att individuella identitetsuttryck inte har varit studiens huvudsakliga fokus. Även om Facebook möjliggör skapandet av grupper bedömdes Reddit som ett bättre alternativ. Dels utifrån etiska skäl då det till skillnad från Facebook-gruppen inte är ett slutet forum, men även för att anonymiteten på Reddit skapar en intressant aspekt av gruppens gemenskap. Valet av empiri motiveras på så sätt med att forumet möjliggör en analys av gruppdynamiken samtidigt som det öppnar upp för ytterligare en infallsvinkel av detta.

Kozinets (2015) påpekar att en viktig del av den netnografiska forskningen handlar om att bekanta sig med den plats som ska undersökas innan man påbörjar insamlingen av data (Kozinets 2015:107) Urvalsprocessen bestod därför av en slags pilotstudie där forumet först studerades i sin helhet för att identifiera relevanta teman som lade grund för analysen. I detta kunde skönjas att forumet tillhandahöll nio olika typer av inlägg, som mode, mat, konst och naturbilder samt diskussioner (se bilaga 2). Genom att filtrera efter dessa inläggstyper kunde data därmed hittas på ett systematiskt sätt. I syfte att studera interaktionen mellan deltagarna filtrerades inläggen även efter popularitet. För att hitta relevanta diskussionstrådar som visar hur deltagarna resonerar om fenomenet användes slutligen sökorden “community”, “share”, “feminism” och “movement”. Därefter har det varit en iterativ process som rört sig fram och tillbaka mellan insamling av data och kategorisering av datan (Bryman 2018:460). I valet av inlägg har det viktigaste varit att det är relevant och kan besvara frågeställningarna. Till detta fördes fältanteckningar i reflekterande syfte för att få en bättre förståelse kring materialet (Kozinets 2015:175). På så sätt kunde inläggens relevans också garanteras. Det slutgiltiga urvalet består av totalt 30 inlägg, varav 24 utgörs av bilder och 6 av olika diskussionstrådar. Eftersom bilderna är privata har de lagts in som länkar i fotnoten istället för bilagor som en del av uppsatsen. Syftet med detta har varit att skapa ett mer etiskt förhållningssätt i studien av privatpersoner.

I ett internetforum för sig

Den digitala kulturens skepnad

För att förstå på vilket sätt cottagecore utgör en motkultur och hur deltagarna uttrycker sin identitet i relation till detta måste vi först komma underfund med gemenskapen som har byggts upp online kring fenomenet. Detta går tillbaka till faktumet att cottagecore-kulturen i den form det existerar idag är ett internetfenomen, där all interaktion och deltagande sker på sociala medier (Cottagecore Wiki 2021). Då denna studie utgår från gruppens interaktion på forumet Reddit blir det också viktigt att ta hänsyn till de möjligheter och begränsningar som plattformen erbjuder. Som Lingel (2017) skriver i sin definition av digitala motkulturer är en central del av gemenskapen online att deltagarna kan ‘känna sig hemma’ i de plattformar som används för interaktion. Med andra ord ska det kunna erbjuda en ‘plats’ som trots avsaknad av ett fysiskt rum känns gemensam (Lingel 2017:137). För att då förstå hur det ter sig inom

cottagecore ska detta avsnitt ta utgångspunkt i de tre funktioner som Lingel identifierar som nödvändiga för formeringen av alternativa grupper: *läsbarhet*, *flexibilitet* och *autenticitet*.

Identitet i gemenskapen

Interaktionen som äger rum mellan deltagarna på cottagecore-forumet faller under det som kallas för *asynkron kommunikation* och innebär helt enkelt att det gemensamma forumet gör det möjligt att upprätthålla en dialog med varandra oberoende av tid och rum (Baym 2010:9). I Bayms (2010) definition av nätgrupper har sådan interaktion inslag av både interpersonell kommunikation och masskommunikation, då det är öppet för vem som helst att ta del av. På cottagecore-forumet luckras därför också gränsen mellan privat och offentligt upp genom att interaktionen sker i 'det öppna' (ibid:4). Eftersom Reddit utmärks av att man inte använder sitt namn eller delar personlig information, uppstår i cottagecore-forumet en interaktion som går emot denna anonymitet genom att deltagarna lägger ut bilder på sig själva och visar upp sitt hem för de andra att ta del av. I ett inlägg⁴ med rubriken "*My whimsy little home*" har till exempel en användare delat en bild på sitt hem. När någon frågar om hen kan visa fler bilder är användaren mer än villig att länka till en annan bild. I ett annat inlägg⁵ har en ung kvinna lagt upp en bild på sig själv i ett vallmofält iklädd en blus och lång kjol där hon har skrivit:

Hey guys! I'm new to the cottagecore group but here is a photo of me we took in a poppy field we stumbled upon. (billy_best12 2020)

Även nya medlemmar verkar alltså vara underförstådda med att detta är 'det normala' att göra på forumet. För att förstå vad det innebär kan vi återknyta till Baym (2010) som påpekar att nätgrupper ofta utvecklar en unik social miljö som deltagarna omedelbart känner igen (Baym 2010:9). Genom *ritualer av delade praktiker* skapas känslan av en gemenskap trots avsaknaden av ett fysiskt rum (ibid:86). Detta återknyter då också till det som Lingel (2017) menar är centralt för motkulturer online (Lingel 2017:137). När deltagarna på forumet lägger upp privata bilder kan det därför förstås som en slags underförstådd social ritual där man vill upprätta en digital gemenskap genom känslan av ett delat utrymme (Baym 2010:22; Lingel 2017:137). Detta uppnås således genom att man synliggör anonymiteten och 'bjuder in' varandra till sitt hem. Utifrån det som Lingel (2017) kallar för *flexibilitet* kan denna sociala ritual då betraktas som ett sätt att improvisera med möjligheten att publicera bilder på Reddit

⁴ [Länk](#) till bilden

⁵ [Länk](#) till bilden

för att skapa nytt innehåll och andra interaktioner (Lingel 2010:32). I ett inlägg med rubriken “*Cottagecore Community... Thank you*” skriver en svart kvinna att forumet har gett henne en plats att fritt uttrycka sin livsstil på Reddit:

I am so happy to have found this community. [...] I have joined other communities that focus on homesteading and farming but they all felt so isolating in large part because they promote hyper masculine, anti minority (racial, gender, sexual or otherwise) thinking. [...] So many posts on these subreddits diminish or are openly hostile to people of color, people with disabilities, or non-heterosexual people. [...] So again I just want to say thank you for proving there is a space for people like myself (a black woman) and others in communities that value agrarian lifestyles! (mango_jade 2020)

En annan orsak till varför privata bilder villigt delas med andra kan därför vara att deltagarna känner sig trygga att fritt uttrycka sig på forumet. Då Reddit tillåter grupper att ha sina egna moderatörer har man på cottagecore-forumet valt att verkställa en regel som strikt förbjuder “racism, sexism, homophobia, transphobia, antisemitism, or anything of the kind” (se bilaga 1). Detta kan därmed betraktas som en form av *socioteknisk praktik* där regeln reflekterar gruppens relation till mainstreamkulturen (Lingel 2017:133). De taktiker som används för att en plattform ska möta gruppens behov visar enligt Lingel på de olika möjligheter som finns att bygga upp en gemenskap (ibid:149). Denna regel fungerar sålunda som ett motstånd av plattformens praktiker i det hon kallar för *läsbarhet* och kan tolkas som en praktik med syftet att upprätthålla gruppens etik and identitet på Reddit (ibid:22). Trots att plattformen inte kan anses vara *autentisk* i att det direkt reflekterar gruppens egna värden (ibid:31), har man alltså kunnat upprätta en social kod som ska återspegla detta på grund av att den möjligheten finns inbyggd i Reddits struktur. På så sätt går det även att tolka regeln som ett sätt att kultivera en gemenskap bland likasinnade. En del av gruppidentiteten bli därför att man faciliterar normer som utestänger vissa människor (Baym 2010:88). Detta kan förstås mot bakgrund av att estetiken också har anammats av rörelser inom extremhögern och blivit ett uttryck för nationalromantik, vilket gör att man inte vill associeras med den subgruppen. Därför bidrar den gemenskap som har uppstått genom att man utestänger vissa till att andra känner sig mer accepterade, något som kommentaren ovan direkt uttrycker.

Baym (2010) skriver vidare hur nätgrupper utvecklar en stark känsla av gruppidentitet när folk från spridda platser samlas för att prata om gemensamma intressen och umgås (Baym 2010:72). Forumet kan således också betraktas som en plats för digitalt umgänge genom att

man delar privata bilder, där det gemensamma intresset utgörs av den cottagecore-specifika estetiken och livsstilen. I ett inlägg där en användare frågat om vilken mat som är specifik för cottagecore uppstår en interaktion som visar på hur detta gemensamma intresse agerar som en förenande kraft:

My favorite right now is homemade bread with some ricotta and berries from my garden!
(feelgoodinc_217 2021a)

I love homemade bread! I'm so glad I asked this on cottagecore! I'm getting so many wonderful and inspiring answers (egirlfromyournight 2021)

Right?? this is such a great community (feelgoodinc_217 2021b)

Denna praktik är något som återfinns genomgående på forumet, såsom när deltagarna delar bilder på sig själva och frågar huruvida ett visst klädesplagg räknas som cottagecore. Detta exemplifieras dels av inlägg som bilden⁶ på en ung kvinna i en beige klänning där hon direkt frågar om det hon har på sig räknas som cottagecore. Men också av inlägg som frågar vad de andra tycker om ett visst plagg, som bilden⁷ på en ung kvinna i en vit blus, röd kjol och beige sjal där hon har ställt frågan "*Cottagecore outfit idea — What do you think?*" i rubriken och som exempel fått följande svar:

The shoes and skirt are a bit fancy for cottagecore, I think, but they still look nice, and the blouse is perfect! (TamoraPiercelover3 2021)

Praktiken kan därför även förstås utifrån Hebdiges (1979) definition av subkulturer som "system av kommunikation och uttrycksform" (Hebdige 1979:129). Som Hebdige skriver anammas en specifik stil som ska förmedla gruppens interna värderingar i det han kallar för *avsiktlig kommunikation* (ibid:101). Detta är något som jag ska återvända till i analysen, men här kan man förstå varför interaktionen ser ut som den gör på forumet. Eftersom cottagecore utgörs av en specifik klädstil kan dessa inlägg tolkas som en vilja att uttrycka sig som en del av gruppen. Med andra ord utgör ovan inlägg ett uttryck för hur ett klädesplagg ska visa att man tillhör gruppen (ibid:101). Trots att den påtagliga estetiken går förlorad när det uttrycks digitalt i bilder och interaktionen sker utan fysisk interaktion är klädesplaggens symbolism lika närvarande, vilket också påvisas av det godkännande som deltagaren ovan får av andra.

⁶ [Länk](#) till bilden

⁷ [Länk](#) till bilden

En annan aspekt av gruppidentitet inkluderar ett visst sätt att prata med varandra på för att uttrycka gruppens värderingar (Baym 2010:77). På cottagecore-forumet framkommer detta främst i det som Baym kallar för *esteem support*, det vill säga i positiv feedback (ibid:84). Det består då av kommentarer som berättar att man ser vacker ut eller har skapat något fint, ofta i kombination med emojis. De emojis som används är framförallt hjärtan eller så kallade 'hjärtögon' och kan ses som ett förstärkande element till den positiva responsen, där emojin står för en *symbolisk support*. I ett inlägg får användaren till exempel följande kommentar när hon lägger upp en bild⁸ på själv sig i kläder som hon själv har broderat:

You are a precious angel and this style fits you so much 🥰💕🌈 Also, HOW ARE YOU SO TALENTED? These look amazing. (royal_futura 2021)

Baym (2010) skriver hur detta sätt att konversera med varandra på ofta kritiserats för att inte vara 'verkligt tal' (Baym 2010:64). Men i ovan kommentarer framstår det snarare som ett sätt att efterlikna det verkliga talet genom att man ersätter ansiktsuttryck med olika emojis som *symboliskt* visar uppskattning och närhet. I ett annat inlägg har en ung kvinna lagt upp bild⁹ på sig själv där hon uttrycker viss osäkerhet genom att skriva: "*I feel a bit shy posting this, but I'd like to share my quite cottagecore day... this community is so sweet, I'm so glad to be a part of it :)*". Eftersom gruppdynamiken utgörs av en närhet i sättet att prata med varandra på uppstår följande interaktion med en annan deltagare:

Gorgeous! Love your look 💕 (frogfiendd 2020)

Thank you so much, you're so kind! ❤️ I've been trying harder to love the skin I'm in :) (Beaubons 2020)

Även om cottagecore bottnar i en livsfilosofi om att leva i harmoni med naturen kan man då förstå varför deltagarna söker sig till ett internetforum. Gardner och Davis (2014) som har studerat ungdomars relation till internet konstaterar att denna tendens att lägga upp selfies tyder på individualism och ett ökat fokus på självet (Gardner & Davis 2014:91). Detta synsätt är framförallt vanligt när det kommer till unga kvinnor använder sociala medier för att lägga ut bilder på sig själva (Grindstaff & Torres 2021:735). Det kan därför tolkas som att forumet används för självbekräftelse hos unga kvinnor. Å andra sidan återfinns en social dimension

⁸ [Länk](#) till bilden

⁹ [Länk](#) till bilden

till denna praktik där uppskattning visas när en användare delar bild på sig själv, som i två separata inlägg där kommentarerna uttrycker glädje:

You have brightened my day, thank you for sharing <3 (DellaNova 2021)¹⁰

Everything about this post brings me joy! Thanks for putting it all together and sharing :)
(Jazzspasm 2021)¹¹

Grindstaff och Torres (2021) menar att att selfies är fundamentalt sociala eftersom den som lägger upp bild på sig själv gör det för att andra ska se (Grindstaff & Torres 2021:734). Med hänsyn till ovan kommentarer kan man sålunda förstå praktiken som ett sätt att anknyta till varandra i anonymiteten. Nicholson (2014) som har studerat queer kvinnors självpresentation på Tumblr hävdar att selfies bör betraktas som en kulturell praktik hos olika marginaliserade grupper (Nicholson 2014:72). Eftersom cottagecore främst har anammats av unga queer tjejer kan det därför också tolkas som en specifik kulturell praktik där selfien uttrycker identitet och gemenskap. Men betyder detta att samhörigheten på forumet är likvärdig den som uppstår ur fysisk interaktion? Gardner och Davis (2014) menar det inte kan ha samma intimitet då man inte tar de känslomässiga risker som krävs genom att vara öppet sårbar framför någon annan (Gardner & Davis 2014:104). På Reddit kan denna risk därmed tänkas vara obefintlig för att man är anonym. Samtidigt använder flera deltagare forumet för att lägga upp bilder på sig själva där de är öppet sårbara för de andra. Ett särskilt populärt inlägg är en ung kvinna som lagt upp ett flertal bilder¹² på sig själv och skrivit följande: *“Allowing myself to explore my personal style, fully and freely, for the first time at 30. It’s still a work in progress, but every day I feel like I am inching closer to coming home.”* I kommentarerna möts hon både av stöd och igenkänning, där en konversation uppstår mellan henne och en annan användare:

Oh wow, lovely! I’ve always been shy about exploring my own style, but this is inspirational. :)
(theseedbreader 2021)

I empathize on a molecular level. tl;dr I was born and raised in the deep conservative South and spent my entire life (until recently) utterly closeted and squished into a cookie cutter mold. It’s terrifying to step out of the mold. But I’m right here with you. :) You’re doing great!
(sleepy-sapphic 2021)

¹⁰ [Länk](#) till bilden

¹¹ [Länk](#) till bilderna

¹² [Länk](#) till bilderna

Här kan vi då återknyta till tesen om att online-interaktioner har inslag av både interpersonell kommunikation och masskommunikation (Baym 2010:4). Trots att interaktionen äger rum i 'det öppna' på ett digitalt forum hindrar det alltså inte deltagarna från att vara sårbara med varandra. Att den interpersonella dynamik som uppstår online inte har någon anknytning till verkligheten är också något som motbevisats av feministiska kritiker, där man invänder mot tesen att den materiella kroppen upphör finnas online (Lingel 2017:23). Istället kan internet anses vara ett säkert ställe för tjejer att uttrycka sina identiteter mer fritt (Dobson 2015:44). Med hänsyn till att cottagecore har anammats av unga queer tjejer kan man sålunda betrakta forumet som ett säkert forum för identitetsuttryck och kvinnlig gemenskap. Detta möjliggörs i sin tur av reglerna som gruppmedlemmarna behöver förhålla sig till på forumet, men också av de sociala praktiker som har uppstått där man synliggör anonymiteten och uttrycker stöd. Här kan Bayms (2010) tes om att gruppidentitet uttrycks i sättet man pratar med varandra på även ge perspektiv på hur det samspelar med att vara en kvinnlig grupp. Ambjörnsson (2004) skriver i sin avhandling om gymnasietjejer hur genus skapas i interaktionen mellan kvinnor själva, där man lär sig "görandets praktik" tillsammans. Att vara sårbar och rådfråga varandra blir då handlingar som uttrycker en tjejgemenskap (Ambjörnsson 2004:167). På forumet kommer detta till uttryck i frågor kring vad de andra tycker om ens bilder, utbyten av tips och i det stöd man ger varandra. Interaktionen som äger rum på forumet kan därför också ses som ett uttryck för kvinnlighet och systemskap, där "tjejjenskapen" blir en källa till trygghet, glädje och skydd (ibid:301).

Skapandets gemenskap

Den gemenskap som har uppstått mellan användarna på forumet kan ytterligare förstås utifrån skapandets sociala dimension. I sin bok *Making is Connecting: The social power of creativity, from craft and knitting to digital everything* skriver David Gauntlett (2015) hur internet har underlättat det för gemene man att dela "frukterna av sin kreativitet" med andra människor (Gauntlett 2015:4). Med inträdet av sociala medier har det i sin tur öppnat upp för möjligheten att skapa gemensamma kulturella utrymmen, vilket Gauntlett kallar för "kollektiv allokering" (ibid:6). Av detta följer därmed att cottagecore-forumet utgör en plats för kollektiv aktivitet, där deltagarnas kreativitet blir del av något större än det som har skapats på egen hand.

Detta underlättas i sin tur av att forumet har en kategori för "art" (se bilaga 2) som man kan använda för att tagga sitt inlägg som konst, något som kan tänkas fungera som en uppmuntran till att dela sitt verk med andra i gruppen. Här är därför också app-metaforen som Gardner och

Davis (2014) använder applicerbart. Med detta menas att appar är skapta för att användare ska dela sina verk med andra, vilket beror på att digitala medier gör det lättare att hitta en publik för sina skapelser (Gardner & Davis 2014:121). Gauntlett (2015) är inne på samma spår där han menar att internet kan ses som ett nytt medium för människor att komma i kontakt med andra och hitta gemenskap i att dela sitt verk med varandra, något som var svårare när sådant var mer av en isolerad aktivitet (Gauntlett 2015:9). På cottagecore-forumet uttrycks detta dels i användare som direkt länkar till sin e-handel, såsom inlägget¹³ där en användare tagit foto på broschyrerna hen har skapat. Detta möjliggörs också av att forumet tillåter “self-promotion” en gång i månaden (se bilaga 3). Här kan man därför se det som ett sätt att improvisera med “plattformens praktiker” genom att deltagarna tillåts använda forumet som en plattform för att dela och saluföra sina verk med andra (Lingel 2017:22). Men detta skapandets gemenskap uppstår också utan explicit self-promotion från användarna själva. Framförallt går det att se i kommentarer som uttrycker en önskan om att kunna få köpa det användaren har skapat, något som förekommer i flera inlägg. Till exempel i inlägget¹⁴ där någon kommenterar att de hade köpt användarens broderade basker:

This is ADORABLE !!!! 🍄 I'd buy one. (Moon-Bloom 2021)

Thank you so much!! My website is [länk till address] if you wanted to take a look! (Lunzsop 2021)

Eller som i inlägget¹⁵ där det flödar av kommentarer som efterfrågar mönstret till användarens broderade groda, vilket leder till att hen väljer att lansera en hemsida för det:

OMG please tell me there's a pattern, because this is the cutest thing that I've seen today (electric-yeti 2021)

Thank you so much! 😞💕 Sadly, I don't have the pattern published yet. However, I am planning to in the future! (amibonjyu 2021a)

Hello! Update on the pattern, I launched it on ko-fi! 😊💕 (amibonjyu 2021b)

¹³ [Länk](#) till inlägget

¹⁴ [Länk](#) till inlägget

¹⁵ [Länk](#) till inlägget

Samtliga inlägg faller under det som Gauntlett (2015) kallar för “DIY culture” där människor skapar saker med sina egna händer, något som har rötter i uråldriga sätt att engagera med världen och bygga gemenskaper (Gauntlett 2015:10f). Därför är detta att skapa saker och dela det online med folk som man inte personligen känner något som kan vara väldigt givande enligt Gauntlett (ibid:9). Gardner och Davis (2014) intar ett något mer kritiskt perspektiv och menar att digitala medier både kan begränsa och störa det kreativa tänkandet om man ständigt är uppkopplad (Gardner & Davis 2014:146). Men de menar samtidigt att kreativitet frodas där samarbete och stöd uppmuntras (ibid:152). Även om inget samarbete förekommer på forumet då deltagarna skapar sina verk i sin ensamhet, går det att se hur en gemenskap har uppstått där man stöttar varandras verk. I ett inlägg¹⁶ där användaren delat bild på en målning uppstår en interaktion med en annan användare som uppmuntrar hen att fortsätta:

Beautiful work... I encourage you to keep it up! (Vegetable_Crew_4029 2021)

I have two more works to share when I get home, and they're even better! (nadiaoneillart 2021)

Det kreativa tänkandet frodas på så sätt av att man delar bild på sitt verk med andra i gruppen. Trots att själva skapandet sker utan interaktion går det även att se hur den gemenskap som har byggts upp mellan deltagarna bidrar till en önskan om att kunna skapa tillsammans. Det hittas dels implicit i de kommentarer som uttrycker ett önskemål om att reproducera något som en annan användare har skapat, såsom den broderade grodan. Men även mer explicit i termer av en direkt önskan att leva och skapa tillsammans. I ett inlägg¹⁷ där användaren har delat bilder på sina egenodlade växter får hen till exempel följande kommentar:

I want to live in a cottage covered in flowers, filled with books, and sell books, berry pies and jams. We should buy a big plot of land together and have a little village of crafters!
(LilBookDragon 2020)

Konsten att vara subversiv

Estetiken inom cottagecore utgörs som nämnt av en viss specifik klädstil som ska beteckna grupptillhörighet. Utifrån de bilder som läggs upp på forumet har vi kunnat konstatera att det är en stil som består av långa klänningar, kjolar, och blusar i jordnära färger och dekorativa

¹⁶ [Länk](#) till inlägget

¹⁷ [Länk](#) till bilderna

mönster, eller som Vox-artikeln beskriver det: “[...] *It is eyelet blouses and soft cardigans and hair ribbons and too much blush [...]*” (Jennings 2020). Utifrån detta kan vi alltså se hur cottagecore är en subkulturell stil som definieras av sitt estetiska uttryck (Hebdige 1979:101). Men för att förstå vilka föreställningar det ger uttryck för måste de underliggande betydelser som återfinns i stilen sättas i relation till deltagarnas identitet, det vill säga unga kvinnor och i synnerhet queer kvinnor.

Femininitetens estetik

Som går att se i de bilder som läggs upp på forumet är det en femininitet som har omfamnat traditionellt kvinnlig klädsel och kvinnoysslor. I detta ingår hantverksarbete som broderi och måleri, men även sysslor knutna till hemmet som matlagning och bakning. Ofta är det också bilder på kvinnor i traditionella klädesplagg som utför olika traditionella ‘kvinnoysslor’, såsom bilden¹⁸ på en ung kvinna ståendes i ett kök iklädd en grön klänning och vitt förkläde där hon har skrivit:

I made this wee apron out of some old sheets! It matches my me-made dress perfectly. (LilWiggs 2020a)

Eller inlägget där bilder¹⁹ på egensydda, rosmönstrade förkläden åtföljs av följande rubrik:

I couldn't resist making some cottagecore aprons for all my baking needs!! (littlewren- 2020)

Detta att vardagssysslor som matlagning associeras med kvinnokroppen och femininitet är något som går tillbaka till uppdelningen mellan förvärvsarbete å ena sidan och hushållsarbete å andra sidan under industrisamhällets framväxt, där det moderna könsrollsmönstret uppstod (Beck 2010:179). Ur dessa strukturella skillnader uppstår därför också en viss uppfattning om manligt och kvinnligt ‘väsen’, något som Connell & Pearse (2015) menar har resulterat i att ‘manligt’ och ‘kvinnligt’ arbete tilldelas olika kulturella betydelser (Connell & Pearse 2015:93). Med detta i åtanke kan man förstå hur den femininitet som uttrycks på forumet bygger på historiska föreställningar om män och kvinnor. Här kan Yvonne Hirdmans (1988) metafor om ett *genuskontrakt* även ge perspektiv på hur detta kommer till uttryck. Enligt Hirdman bärs denna könsordning upp av två logiker, där *dikotomin* håller isär manligt och

¹⁸ [Länk](#) till bilden

¹⁹ [Länk](#) till bilderna

kvinnligt medan *hierarkin* placerar kvinnan i en underordnad position med mannen som norm (Hirdman 1988:51). Att de bilder som användarna ovan lagt upp uttrycker en traditionell kvinnlighet beror alltså på att en viss föreställning om vad som är ‘manligt’ kontra ‘kvinnligt’ har uppstått ur detta genuskontrakt:

Genuskontrakten är således mycket konkreta föreställningar, uppspaltade på olika nivåer, om hur män/man, kvinnor/kvinna ska vara mot varandra: i arbetet —vilka redskap som hör till vem, i kärleken —vem som ska förföra vem, i språket—hur de ska prata, [...] —i gestalten/den yttre formen, vilka kläder som är de tillåtna, hur långt håret ska vara. (Hirdman 1988:54)

Med andra ord reproduceras de historiska föreställningar som finns om ‘kvinnans väsen’ i klädsel och handling. Här kan Butlers (1999) performativitetsbegrepp ge perspektiv på hur detta ter sig. När de unga kvinnorna klär sig i klänningar/förkläden och utför kvinnoysslor tar de alltså på sig de kulturella betydelser som tillskrivits kroppen. Men som Butler skriver är kön inte ett fixerat binärt system där “man” och “kvinna” tillfaller en specifik kropp (Butler 1999:29). Därför kan man se det som att deltagarna uppträder som “feminina” genom att ta en plats i genusordningen (Connell & Pearse 2015:7). Samtidigt konstrueras genuset genom de förväntade egenskaperna som finns på en kvinnlig kropp och skapas genom en upprepning av handlingar, ord och gester (Butler 1999:15). På forumet tar sig detta till uttryck i de bilder där deltagarna på ett likartat sätt klär sig eller utför handlingar. Om vi då återkopplar till gruppens sätt att prata med varandra på kan vi även se hur genus upprepas i interaktionen. Enligt Baym (2010) är kvinnor mer benägna att uttrycka stöd och lyfta de relationella dimensionerna av ett samtal (Baym 2010:67). På forumet framträder detta följaktligen i det sätt på vilket deltagarna visar stöd i kommentarerna när en annan deltagare lägger ut bild på sig själv. Den estetik som uttrycks på forumet blir då en performativitet av genus eftersom det inte finns något naturligt med att en kvinnokropp klär sig i klänningar eller lagar mat och uttrycker stöd i konversation med andra. Genom att anamma en estetik som bär på dessa historiska föreställningar verkar det vid första anblick inte finnas någon skillnad från hur kvinnokroppen har representerats i media. I detta impliceras också att kvinnor bara skulle vara intresserade av feminitet, såsom i bilden²⁰ på en ung kvinna där hon har skrivit följande:

Freshly finished linens and a garden, what more could a girl want? (LilWiggs 2020b)

²⁰ [Länk](#) till bilden

Som Tseëlon (1998) skriver om kvinnans 'jag' har kläder och utseende en särskild symbolisk betydelse för kvinnor självpresentation i vardagen (Tseëlon 1998:75). För kvinnorna som deltar i cottagecore är denna symbolik således väldigt närvarande eftersom plaggen väljs ut för att uttrycka sig på ett visst sätt. Genom att lägga upp bild på sig själv i dessa utvalda plagg återfinns därför en medvetenhet om hur kläder blir en del av den man är. I ett inlägg där en ung kvinna tagit bild²¹ på sig själv uttrycks detta direkt:

Happily experimenting with finding my personal style. I'm so pleased that I finally found an aesthetic that matches my personality! 😊 🌻 🍁 (Pungiaan 2020)

Här framträder *det påklädda jaget* som en utmärkande del av identiteten genom att kläderna representerar hennes personlighet och blir del av hennes jag (Tseëlon 1998:80). Samtidigt framstår det som ett medvetet val att frångå den utsatthet som Tseëlon menar styr kvinnans självpresentation i vardagen. I en diskussionstråd med rubriken "*Cottagecore and feminism /the male gaze*" uttrycker till exempel en användare denna medvetenhet med följande ord:

[...] Cottagecore feels like this thoroughly feminine thing that doesn't have anything to do with men. This is almost strictly for the female gaze if anything. ([borttagen användare] 2020)

Enligt Tseëlon (1998) är kvinnans självpresentation beroende av att hon känner sig betraktad (Tseëlon 1998:102). Men här går alltså att se spår av hur denna medvetenhet används för att bryta de mekanismer som strukturerar kvinnans yttre och blir en del av jaget. Detta knyter på så sätt an till den postfeministiska erans insikt om att tecknet 'kvinna' är konstruerat för den manliga, heterosexuella blicken (Dobson 2015:28). Anja Hirdman (2015) påpekar i sin tur hur kvinnor görs till visuellt spektakel i media och att det är via de kroppsliga attributen som hon blir en naturlig bildkropp att beskåda och bedöma (Hirdman 2015:58). En central del inom postfeminimen är därför att vända på detta genom att gå från "sexual objectification to sexual subjectification", där "vitalitet, kapacitet, [och] synlighet" uttrycker kvinnlig egenmakt (Dobson 2015:23;32). Utifrån detta kan den femininitet som uttrycks på forumet, där unga kvinnor experimenterar med klädsel och lägger upp bilder på sig själva, betraktas som en postfeministisk praktik som motsätter sig den mediala bilden av kvinnor som passiva sexobjekt. Genom att det sker i en kvinnlig miljö möjliggörs också ett befriande från den manliga blicken som styr kvinnans självpresentation. Den synlighet som Tseëlon (1998)

²¹ [Länk](#) till bilden

menar blir en del av kvinnors 'jag' kan sålunda tolkas som att det leder till motsatt effekt inom cottagecore.

En normbrytande femininitet

Femininitet har ofta positionerats som något problematiskt, där kvinnors upptagenhet med mode och skönhet anses upprätthålla patriarkala värderingar (McCann 2018:19). Men även kvinnliga intressen och traditionella kvinnoarbeten, det vill säga "vardagssysslor och arbetet med barnen och familjen" (Beck 2012:169) faller under denna kritik. Detta är något som framförs i Portwood-Stacers (2007) studie om "girlie feminism", där det då framförallt är traditionellt kvinnligt hantverksarbete som anses vara kontraproduktivt till feminismens politiska mål (Portwood-Stacer 2007:14-16). Enligt detta synsätt är kvinnors tillbakatagande av femininiteten snarare en återgång till 70-talets kulturella feminism, som ville vidmakthålla det traditionellt kvinnliga (ibid:2-4). Detta att vilja återta sin femininitet är alltså något som framkommer implicit i bilderna, men också explicit i de konversationer som uppstår mellan deltagarna. I diskussionstråden kring "*Cottagecore and feminism/the male gaze*" uttrycks specifikt hur den femininitet som finns närvarande inom cottagecore tillåter en att utforska en positiv aspekt av den traditionella kvinnobilden:

I feel like it allows me to reclaim femininity especially since I grew up with a very "not like other girls" mentality where more overt femininity was demonized. (NervousWreck828 2020)

For me [...] it is definitely strongly rooted in femininity, but not in a 'female/woman way' if that makes sense? It encourages many of [the] things that I associate with healthy/soothing traditional femininity -- hand crafts, cooking, taking care of a space, foraging/gathering natural materials, soft colors/clothing -- without making me feel locked into a 'woman' role or mindset. It's kind of like taking the image of the provincial housewife, stripping it of the rigid gender roles and sexism, and leaving the parts that are naturally enjoyable for me. (skyhook-parchment 2020)

Portwood-Spencer (2007) skriver att "girlie feminister" behöver vara medvetna om vad de ger uttryck för i sin femininitet, något hon anser inte är möjligt så länge dessa performativa handlingar grundas i en förlegad syn på kvinnokroppen (Portwood-Spencer 2007:13). Men här upphittas en stark kännedom både kring de historiska föreställningar som finns i estetiken och hur man som kvinna uttrycker sin identitet i relation till dessa föreställningar. Med det i åtanke kan man förstå deltagarnas performativitet av genus utifrån McCanns (2017) tes att femininitet kan erbjuda njutning bortom könsnormer och förväntningar på kropp (McCann

2017:36). Den positiva aspekt som uttrycks i användarnas kommentarer möjliggörs därmed genom att man skiljer ordet ‘femininitet’ från de historiskt könsbestämda konnotationer som har kännetecknat ett klädesplagg eller syssla. Detta kommer även till uttryck i deltagarnas bilder, som inlägget där en ung kvinna lagt upp en bild²² på sig själv och skrivit följande:

Had a stressful day so I put on my new sunflower dress for good vibes. (ShadowsGirl9 2020)

Eller i implikationen att förkläden kan vara något som också skänker glädje, såsom bilden²³ där en ung kvinna har uttryckt följande känsla:

I’ve learned that putting on an apron when in a bad mood is an easy way of getting that cottagecore serotonin. (lunetephilomena 2021)

Enligt Tseëlon (1998) har kläder också en inverkan på *det sköra jaget* hos kvinnor där det både kan leda till utsatthet och vara något som stärker självförtroendet (Tseëlon 1998:83). Här ser vi alltså hur *det påklädda jaget* samspelar med *det sköra jaget* för den unga kvinnan som anammar en cottagecore-specifik stil. Men istället för att vara beroende av “den Andres blick” uttrycks det i en självmedvetenhet om att kläder som man trivs i stärker självkänslan. Genom att cottagecore öppnar upp för denna dimension av femininitet möjliggörs alltså en njutning som går bortom könsnormer. På forumet upphittas därför också en njutning i att uttrycka sin sexuella identitet via den feminina estetiken. McCann (2018) framhåller detta som anledningen till varför *femmes* associerar sin queer identitet så starkt med femininitet (McCann 2018:89). I en diskussionstråd visar en icke-queer användare nyfikenhet för varför estetiken har anammats av “WLW” och får som exempel följande svar:

I’ve always been a nature-loving hippie, so the idea of running away with a girl to nature is just really appealing to me. [...] It’s interesting to see that many WLW interpret it as privacy and separation from the male gaze though! [...] The aesthetic is also very art orientated and in touch with nature and femininity, which i think many femme lesbians and wlw tend to be. (littleglightdragon 2020)

Estetikens symbolbärande funktion som uttryck för identitet återknyter till Hebdiges (1979) tes om den *avsiktliga kommunikationen* som en visuell konstruktion, där specifikt utvalda

²² [Länk](#) till bilden

²³ [Länk](#) till bilden

klädesplagg signalerar en viss betydelse. Med andra ord är avsiktlig kommunikation inom subkulturer hela poängen bakom stilen. Här tar Hebdige punkare som exempel på en grupp vars “söndertrasade T-shirts” demonstrerar en subversiv estetik av mainstreamkultur där klädesplagg maskeras som något naturligt och står för konformitet (Hebdige 1979:101f). På samma sätt har det ‘naturligt kvinnliga’ inom cottagecore omvandlats till att betyda något annat. Men till skillnad från punkarens söndertrasade t-shirt som ett synligt tecken på skillnad från det konventionella, är inte den cottagecore-specifika klädstilen utmärkande subversiv på detta sätt. Därav skiljer sig plaggen inte från den traditionella kvinnans utstyrsel där det har maskerats som naturligt på en kvinnokropp. Istället omdefinieras betydelsen av traditionellt kvinnliga kläder genom en icke-heteronormativ identitet. Detta kan förstås utifrån konceptet om ett så kallat “bricolage”, där man lånar från redan existerande objekt i repertoaren för att ta fram nya diskursformer och på så sätt förmedla ett annat budskap (ibid:104). I detta uppstår sålunda en subversiv femininitet som kommer till uttryck i stilen genom identiteten istället för kroppen. Detta är något som uttrycks specifikt i en kommentar från en ung queer kvinna som menar att det avvärijer den manliga blicken:

[...] I've always dressed this way, and that's why I rarely get unwanted male attention, and it's wonderful! My love likes that I dress like this too, they think it's unique 🥰
(iknowthingsformemes 2020)

Utifrån Butlers (1999) performativitetsbegrepp går det sålunda att se hur denna omdefinition istället tillåter femininitet att vara en “flytande och flexibel variabel” (Butler 1999:25), där deltagarna formar sin identitet oberoende av förväntningar på kropp och sexualitet. Det uppnås alltså genom att de historiska föreställningar som finns om femininitet appliceras på självet *utan* en tillhörande heteronormativ genusordning, där kvinnor inte bara ska klä på ett visst sätt men även förväntas begära och inleda sexuella relationer med män (Ambjörnsson 2004:16). När det stereotypiskt kvinnliga, i såväl utseende som handling och uttryck, då anammas av en icke-heteronormativ kvinnokropp upphävs det till synes stabila tillståndet i genusordningen.

Hebdige beskriver punkarens stil som *spektakulär* och menar att det utgör ett spektakel som uttrycker missnöje i samhället genom att översätta det till synliga termer (ibid:88). Eftersom cottagecore är ett internetfenomen och deltagarnas aktivitet förhåller sig online i interaktion med varandra är det därför heller inte något som är lika framträdande ute i samhället. Det

“spektakulära” inom cottagecore kan därför anses vara anknutet till gruppens närvaro på Reddit, där man hittar en plats att fritt uttrycka sig genom att kultivera en gemenskap och gruppidentitet som skiljer sig från plattformens praktiker.

Som Garber & McRobbie (1977) skriver tenderar unga kvinnor att inta andra rum än män i ungdomskulturer (Garber & McRobbie 1977:120). Det kvinnliga motståndet som återfinns inom cottagecore kommer därför till uttryck på ett annat sätt än punkarens. Detta anknyter sålunda till Harris (2008) tes om att kvinnor uttrycker sin aktivism på mer informella sätt (Harris 2008:259). Istället för skapa uppmärksamhet i den ‘verkliga världen’ har alltså en online-gemenskap uppstått där man genom delandet av egna bilder och i interaktion med varandra förmedlar en subversiv femininitet. Samtidigt är den estetiska stilen lika anknuten till identitetsuttryck och självmedvetenhet hos deltagarna inom cottagecore som den är hos punkare. Här kan vi då återkoppla till diskussionstråden kring feminism och “the male gaze” där ett annat svar visar på en hög närvaro av *avsiktlig kommunikation* i stilen:

I feel like cottagecore is actually a bit of a “fuck your expectations, have a cookie” kind of style. [...] By dressing this way I am communicating that I value comfort, nurture, simplicity, and practicality. I also utilize secondhand clothing a lot more, so really there's a layer of frugality and sustainability. I will bake my cookies and decorate my space with the softness I enjoy. I don't wanna keep up with Kylie and Kim, I'm living a simple life full of little joys, so take your hustle and constant keeping up with the jones bullshit elsewhere. (chaotic_trickster 2020)

På samma sätt som punkares stilistiska val ger uttryck åt en genuin frustration går det alltså att se hur cottagecore tillåter unga kvinnor att uttrycka sitt missnöje genom att klä sig på ett sätt som skiljer sig från mainstreamkulturen (Hebdige 1979:87). Dobson (2015) skriver hur de krav som unga kvinnor har på sig idag bottenar i motsägelsefulla förväntningar om att presentera sig själv som “sexig, men inte slampig”. Samtidigt förväntas man ha en identitet som går i linje med nyliberala ideal om tjejer som självsäkra, starka och kapabla (Dobson 2015:40). Det handlar med andra ord om att vara “spontan och rolig” som kvinna snarare än avhållsam, där specifika aspekter av maskulinitet bidrar till att skapa en idealiserad bild av den postmoderna kvinnan (ibid:34). I kommentaren ovan uttrycks sålunda ett motstånd till dessa förväntningar då deltagaren medvetet klär sig på ett sätt som omfamnar avhållsamhet. Istället för att sträva mot att uppnå denna nyliberala idealbild upphittas inom cottagecore på så sätt också ett motstånd till moderna feministiska ideal om vad kvinnor bör göra och hur de

ska se ut. Detta går även att hitta i implikationen att feminism inte innebär att man måste vara en icke-feminin kvinna, där en användare till exempel skriver:

[...] We don't have to show we're feminists by wearing pant suits, and being career women Tom boys anymore. Like, it's ok to be a feminine feminist now. ([borttagen användare] 2021)

Ur detta uppstår en intressant paradox där man både tillämpar postfeministiska praktiker och avvisar idealiseringen av den moderna kvinnan. Hebdige (1979) skriver hur den avsiktliga kommunikationen utmanar myten om sammanhållning och konsensus i ett samhälle (Hebdige 1979:18). Inom cottagecore uttrycks detta därför dels i motståndet till en heteronormativ uppfattning om femininitet, men också genom att man upphäver myten om konsensus kring vad feminism är och hur en feminist ska se ut.

Visionen om en annan värld

Det står klart att cottagecore ger uttryck för en normbrytande femininitet och att det finns en form av underliggande resistens till mainstreamkultur hos deltagarna. Som nämnt går det att konstatera ett motstånd till nyliberala ideal om kvinnans roll i samhället, där avhållsamhet i kläder och livsstil värderas som ett uttryck för feminism. Utifrån det sätt på vilket gruppen interagerar och hur enskilda deltagare uttrycker sig i relation till kulturen kan man sålunda se spår av feminism i den informella "community-based action" som Harris (2004) menar utgör unga kvinnors politiska engagemang (Harris 2004:259). Men vad är det som specifikt gör cottagecore till en feministisk motkultur?

Från liberalfeminism till ekofeminism?

Enligt Hebdige (1979) finns dels en påtaglig och dels en *ideologisk* dimension till estetiken, där "materialet" representerar en lösning till ett särskilt problem i samhället som gruppen approprierar (Hebdige 1979:81). För att förstå hur cottagecore utgör en feministisk motkultur behöver dessa värderingar därför betraktas på ett mer ideologiskt plan, det vill säga bortom estetiken. Vad vill man uttrycka genom att anamma den cottagecore-specifika stilen? För detta kan vi återvända till kommentaren från användaren som medvetet hade valt att klä sig avhållsamt och menade på att det fanns det en aspekt av "sustainability and frugality" i stilen genom att hen handlar mer secondhand. Eftersom stilen också inbegriper en feminin aspekt uppstår en intersektion mellan femininitet och miljömedvetenhet. Här öppnar således Mies

och Shivas (2014) definition av ekofeminism upp för en djupare förståelse av den ideologiska dimensionen till cottagecore. Men för att kunna relatera estetiken till ett ekofeministiskt perspektiv behöver de 'lösningar' som manifesteras i stilen betraktas närmare. Om man betraktar forumet är denna medvetenhet om konsumtion och hållbart mode ett återkommande mönster. Det framkommer dels mer implicit i deltagarnas bilder genom att man nämner att klädesplagget är "thrifted", det vill säga inhandlat från en secondhand-butik. I ett inlägg har till exempel en användare delat bild²⁴ på sina nya skor och tillagt att de är secondhand direkt i rubriken:

"thought u guys would like my shoes :) (\$6 from my local secondhand shop!!)" (strawberryfrogs 2020)

Det är inte alltid lika tydligt om plaggen är secondhand då flera inlägg varken nämner något i rubriken eller kommentarerna. Däremot upphittas inom gruppen ett starkt motstånd till så kallad "fast fashion" där man har försökt upprätta en slags överenskommelse om att det ska undvikas. Detta förmedlas explicit i en diskussionstråd med rubriken "*Combining cottagecore and fast fashion just feels wrong*" där trådskaparen uppmärksammar andra varför detta inte är förenligt med cottagecore och får svar från deltagare som håller med:

I think cottagecore, the aesthetic glorifying this rural, slow life focused on nature and seasons and homemade goods... should avoid this. We love nature and should do our best to not damage it for the sake of cute photos [...] we should buy **less** and buy stuff that will last you years and then you can donate/sell it while it's still in a good condition. Buy secondhand, as it doesn't create the demand for new clothes. (curdibane 2020)

I 100% agree. [...] It makes me sigh when people come on here asking for good "cheap stores" to buy clothes, decor, etc from because - that's literally like the opposite of what this movement should be about in my eyes. It's not about fast cheap fashion or about buying things to suit your aesthetic at the moment. (AliRattie 2020)

Detta kan förstås mot bakgrund av de praktiker som har uppstått ur gemenskapen, där normer förhandlas fram och lärs ut genom medlemmarnas gemensamma beteenden (Baym 2010:80). Genom att skapa en diskussionstråd för detta ämne kan man således fastställa en gruppnorm som ska styra deltagarnas medverkan för att på så sätt etablera sig som en motkultur. I ett inlägg²⁵

²⁴ [Länk](#) till bilden

²⁵ [Länk](#) till bilden

där ett klädesplagg är “fast fashion” framstår det som att användaren av denna anledning velat klargöra för de andra att hen har varit miljömedveten: “*Dress is me-made, hat is thrifted and a mainstay in my wardrobe, shirt is H&M (with 15% discount because I donated my old textiles for recycling!)*”. Eftersom hon lyfter det direkt i rubriken uppstår också en interaktion med en annan deltagare om hur man kan vara hållbar vid inköp av “fast fashion”:

[...] I’m glad you mentioned donating textiles with H&M bc I didn’t know they did that!
(dwarrowdams 2020)

Yeah, H&M is offsetting some of their “fast fashion” practices by recycling something like 98% of all fabric donated to them [...] which I think is an awesome step in the right direction. :)
(bookishcottagepixie 2020)

Därav framträder också en medvetenhet kring de negativa aspekter av modeindustrins vanliga praktiker. I en kommentar från en annan användare uttrycks detta på ett djupare plan med hänsyn till planetens mående, något som visar på en kännedom om konsekvenserna:

The planet appreciates your efforts and says thanks (bubbamac10 2020)

Utifrån Hebdiges (1979) teori om det spektakulära i subkulturer kan man sålunda se hur detta uttrycker ett “förbjudet innehåll” i den mening att det visar på medvetenhet om något som har neutraliserats (Hebdige 1979:91). På samma sätt som det handlade om ett klassmedvetande hos punkare under en ekonomisk kris kan det ses som medvetenhet om hur “fast fashion” bidrar till en ekologisk kris. Att vara medveten om modeindustrins skadliga praktiker och agera därefter utgör på så sätt gruppens “youth citizenship”, där man använder forumet för att debattera frågan och uppdikta ett alternativt socialt arrangemang genom att förespråka inköp av secondhand (Harris 2008:4). I detta uppstår en gemenskap runt ett samhällsproblem som man ämnar lösa via ändrade konsumtionsmönster. Utifrån det som Humphery (2010) kallar för ett *environmentalist ethos* kan oppositionen till “fast fashion” därför betraktas som en direkt reaktion på överkonsumtion i västvärlden.

För att förstå hur detta utgör en form av konsumentaktivism kan man se det som ett politiskt engagemang hos deltagarna. Genom att förespråka secondhand och återvinning av kläder tar man hänsyn till sociala och etiska frågor i sina köpbeslut och blir det som Humphery (2010) kallar för en politisk konsument (Humphery 2010:57). Ur detta framträder också på så sätt en

form av konsumentaktivism, inom vilket man upprättar ett alternativt sätt att konsumera. Mer specifikt kan det ses som ett uttryck för en *civic politics* där man väljer att konsumera på ett sätt som tar hänsyn till effekterna av industriella praktiker (Humphery 2010:50). Eftersom överkonsumtion bidrar till känslan av att den “moraliska standarden” undergrävs spelar etisk konsumtion därmed en viktig roll i deltagarnas moralitet. Därav följer att den gemenskap som har uppstått på forumet också ger uttryck för ett inre begär av att vara engagerad i eller del av något större än en själv (ibid:27). Likt kommentaren ovan visar två andra kommentarer från diskussionstråden kring “fast fashion” en stark medvetenhet om hur konsumtion inverkar på världen i stort:

I recognise that the aesthetic has become popular with a lot of younger people who don't necessarily have access to the newest and cutest and are constantly advertised at to feel like they do. [...] Of course we can't be perfect - there's this whole thing about “no ethical consumption under capitalism”, but there's no harm in being aware of the impact we're making on the world we hold so dear. (discipleanonymoose 2020)

It bothers me so much when people don't seem to care about how their clothes were produced [...] The cottagecore aesthetic isn't just about the aesthetic, but rather the lifestyle that goes with it, including an appreciation for the world that we live in. (aberrantforestcatn 2020)

När en deltagare motsätter sig detta synsätt inom diskussionstråden svarar en annan användare då att det handlar om informerade val:

Lmao people can wear whatever they like. It's not that deep. (ggjvdth 2020)

Sure, people can wear what they want, but informed choices are the key here. Fast fashion produces a lot of waste, and is usually not made to last. I'm certainly not going to judge people for choosing to wear what is available to them, but blindly buying whatever you want without thinking about the impact of those choices is pretty antithetical to the ideals that cottagecore encompasses. (reclusivesocialite 2020)

Genom att svaret får fler gillamarkeringar visar det även på att det finns en konsensus kring synsättet. Det kan därför också förstås som en gemensam resistens mot mainstreamkultur, i den bemärkelse att deltagarna gör ett medvetet val att gå emot konsumtionssamhällets logik som förlitar sig på konsumentens “irrationella val” (Bauman 2007:48). Med andra ord gör man ett informerat val utifrån en kännedom om att marknaden drivs av konsumenter som är

villiga att slänga gamla varor i utbyte mot nya. I detta återfinns därför också en medvetenhet om det som Bauman kallar för *subjectivity fetishism* genom att man inte väljer att spela köpar-rollen (ibid:14). Samtidigt avviker man från konsumtionens främsta drivkraft när gamla varor inte slängs i utbyte mot nya. Genom att återvinna, återanvända och välja secondhand framför nya kläder skapar man mindre avfall och går således emot den praktik som de facto upprätthåller konsumtionssamhället (ibid:21). Enligt Mies och Shiva (2014) måste en *konsumtbefrielse* komma från konsumenterna själva om det ska få en verkan på politisk nivå (Mies & Shiva 2014:254). Den cottagecore-specifika livsstilen kan därmed ses som ett slags uttryck för en befrielse genom att alternativa konsumtionsmönster upprättas som ett svar på konsumtionssamhällets praktiker.

När användarna skriver att cottagecore i grund och botten handlar om att ta vara på den värld vi lever i betraktar man också världen som ett aktivt subjekt och inte en resurs att manipulera för mänsklig expansion (Mies & Shiva 2014:34). Om konsumtionssamhällets syfte är att dölja dess kommodifierade verklighet har deltagarna inom cottagecore alltså synat denna realitet. Som Mies och Shiva (2014) skriver kan detta system samtidigt inte upprätthållas om det inte specifikt mobiliserar kvinnor att agera som konsumtionsagenter (Mies & Shiva 2014:258). Här framträder alltså den ekofeministiska aspekten inom cottagecore genom att unga kvinnor går ifrån sin roll som pådrivande konsumenter. Baum (2010) menar att konsumentrollen inte har något genus eftersom alla måste vara en "konsument-av-kallelse" (Baum 2010:54). Men detta förklarar varför främst kvinnor söker sig till cottagecore och kan därför också ses som en resistens av kvinnans underordnade position i samhället. Det kommer då till uttryck genom att man aktivt väljer bort sin roll som konsumtionsagent, istället för att kompensera via inköp av nya kläder (Mies & Shiva 2014:257). Detta kan därför ytterligare tolkas som en medvetenhet om hur överkonsumtion urholkar känslan av välbefinnande och lycka, där de unga kvinnorna får tillbaka sitt välbefinnande genom att konsumera secondhand och återanvända material (Humphery 2010:5).

På grund av att kläder utmärker den estetiska stilen inom cottagecore uppstår till synes en paradox i att tillämpa ett ethos av antikonsumtion. Samtidigt verkar det helt i sin ordning att handla hos butiker som säljer "fast fashion" så länge man återvinner ett gammalt klädesplagg. Men om vi betraktar kommentaren om hur cottagecore är en "livsstil" närmare kan det ses som ett uttryck för det Humphery (2010) kallar för en *voluntary simplicity movement*, där sparsamhet uttrycker ett positivt och meningsfullt livsval (Humphery 2010:63). Med hänsyn

till detta funkar det därför bättre att betrakta aspekten av antikonsumtion i termer av en livsstil som definierar cottagecore, snarare än ren förkastning av konsumtion. Denna frivilliga aspekt av ett enkelt liv där man är sparsam med sina inköp ger således gruppen en särskild ställning som motkultur inom konsumtionsområdet, nämligen den av så kallade *flawed consumers* (Baum 2010:99). Samtidigt är en stor del av gruppens aktiviteter knutna till självförsörjning där man även syr sina egna kläder:

To me a big part of cottagecore is the feeling of “I made this”. If we’re all longing to have a cozy cottage full of baked goods and local / handmade items, it doesn’t make sense to wear the polyester trash that F21, h&m etc. churn out. Plus, completely biasedly, I’m the biggest fan of sewing and other fiber art! Making a sweater or a dress by hand is so much fun! (misstamilee 2020)

Gauntlett (2015) skriver hur DIY-kulturen antyder ett skifte från individer som passiva konsument till aktiva producenter (Gauntlett 2015:6). En annan aspekt av motståndet till konsumtion inom cottagecore är därför detta val att gå från en “sit back and be told” till en “making and doing”-kultur, där självförsörjning utgör en stor del av deltagandet (ibid). Som har kunnat konstateras utgörs detta både av klädstilen där deltagare syr sina egna plagg och i livsstilen som förespråkas genom att man lagar sin egen mat och är sparsam med sina inköp. Gauntlett (2015) menar vidare att det finns hög närvaro av hållbarhet inom DIY-kulturen på grund av att man skapar och reparerar sina egna saker (ibid:40). Förutom att ge utlopp för kreativitet där deltagarna tillåts inta en aktiv producentroll i sina liv går det alltså att skönja en miljömedvetenhet hos deltagarna. Det uttrycks dels implicit i bilder där man skriver att plagget är egensytt, men också mer explicit i bilder²⁶ som antyder om hållbarhet i att använda gammalt material:

Just finished this bodice out of an old curtain I love using reclaimed material! (lunarblo0m 2020)

I ovan kommentar går det även att observera en glädje i att använda gammalt material för att skapa något eget från grunden. Enligt Gauntlett (2015) blir man som sin egna producent mer medveten om de små detaljerna som ligger till grund för det vardagliga (Gauntlett 2015:56). Denna konsumtionspolitik inom cottagecore är därför inte bara en kommentar på ytnivå. Som en oppositionell diskurs ger det en uppsättning konkreta svar på det konventionella löpbandet

²⁶ [Länk](#) till bild

av arbete och konsumtion som definierar konsumtionssamhället. Till skillnad från punkares visuella uttryck som tecken för en klassmedvetenhet ligger den ideologiska aspekten inom cottagecore följaktligen i val om hur man som kvinna frångår sin roll i konsumtionssamhället. I detta uppstår därför också en omvärdering av feministiska ideal i västvärlden.

Genusforskaren Lena Gemzöe (2014) skriver hur det liberalfeministiska arbetet idag utgörs av en fortsatt kamp för kvinnors tillgång till den offentliga sfären. På grund av att en stor del av de aktiviteter som tillhör cottagecore är knutna till hemmet kan det följaktligen ses som ett avvikande från liberalfeminismens politiska mål. Detta genom att man värderar traditionellt kvinnligt arbetet inom den privata sfären, där matlagning, hantverksarbete och feminin klädsel ses som ett implicit uttryck för feminism. Det har därför också att göra med ett avvikande från västerländska ideal. Mies och Shiva (2014) beskriver den västerländska kvinnorörelsens mål som en "komma ikapp med männen"-strategi genom att man följer den manliga modellen för att få dela segrarnas privilegier (Mies & Shiva 2014:8). Osynliggörandet av kvinnligt arbete och kunskap gör samtidigt att kvinnors insatser inte värderas som centralt för den biologiska mångfalden (ibid:166). Eftersom många av de självförsörjande sysslorna som är en del av cottagecore har en traditionellt kvinnlig anknytning uppstår en ekofeministisk aspekt i den traditionella femininiteten genom att hållbarhet framhålls som en viktig aspekt. I en populär diskussionstråd där en användare ställt frågan huruvida de andra betraktar cottagecore som en rörelse eller estetik uttrycks en medvetenhet inte bara om vad cottagecore är, men vad det *representerar* med följande ord:

[...] On a personal note, sure, what prompted me to find the aesthetic was visuals-- cute clothes, photos, etc, but I stayed for the strides toward sustainability and the desire to be environmentally friendly, to unplug from toxic media, cultivate compassion, and show gratitude for life's simpler moments. [...] Also I feel like leaning into these sorts of values has such potential to cultivate an inclusive environment [...] for rejecting societal practices that hurt other countries and groups of people. (Beamo8 2020)

Bergman (1995) skriver i sin studie av feministiska motkulturer att ett politiskt medvetande kan växa fram under deltagandet, där det som först är ett individuellt egenintresse förvandlas till ett gruppintresse bestående av feministiska idéer (Bergman 1995:41). Här går det således att se spår av hur ett intresse för estetiken där man tillåts uttrycka sin femininitet omvandlas till ett betydande större politiskt engagemang, inom vilket deltagarna agerar som politiska konsument.

Avslutande reflektioner

I det digitala medielandskapet är social interaktion och samvaro frigjord från behovet av ett delat fysiskt rum. Med inträdet av web 2.0 och sociala medier har detta medfört att människor världen över kan hitta och bilda samhörighet kring vad som tidigare varit isolerade aktiviteter eller intressen. Denna studie har genom att utforska deltagandet inom cottagecore-fenomenet visat hur ett kulturellt utrymme byggs upp på ett internetforum kring gemensamma intressen för hantverk, matlagning och andra aktiviteter knutna till hemmet. Uppkomsten av fenomenet utgör därmed ett praktexempel på den kollektiva allokering som Gauntlett (2015) menar har möjliggjorts av internet (Gauntlett 2015:9). Detta genom att det privata och individuella blir del av en gruppaktivitet när deltagarna tar bild på sig själva eller något de har skapat och delar med varandra. Genom att använda olika inbyggda funktioner i Reddits struktur har specifika sociotekniska praktiker på så sätt gett upphov till en säregen kultur som reproduceras genom deltagarnas inlägg och interaktioner på forumet.

Fenomenets digitala existens är på så sätt en direkt förutsättning för den gemenskap som har uppstått och frodas bland deltagarna. Detta är mest påtagligt i de interaktioner som äger rum i kommentarsfälten när en deltagare lägger ut en bild på sig själv och möts av komplimanger, vilket kan ses som en effekt av de regler och normer som har upprättats på forumet. Ur dessa sociala praktiker framträder ett systemskap som visar sig i uttryck av stöd och en sårbarhet för varandra (Ambjörnsson 2004:301; Baym 2010:84). Därav följer att cottagecore-forumet kan betraktas som en digital mötesplats för kreativitet och gemenskap. Men till skillnad från andra digitala grupper som samlas på forum kring ett gemensamt intresse, såsom i geek-kulturen, byggs gemenskapen inom cottagecore kring ett mer ideologiskt ramverk.

På sin yta är cottagecore en eskapistisk dröm om ett pastoralt liv på landsbygden med bilder på idylliska landskap och en vördnad för traditionella levnadssätt. Bortom detta går det dock att urskilja en progressiv rörelse vars deltagare medvetet avvisar heteronormativa normer och förväntningar på kvinnokroppen. Att betrakta det som ett och samma med "tradwife"-rörelsen där kvinnor reduceras till hemmafruar och mannen är norm är därför att inte göra det rättvisa. Under analysen av det empiriska materialet i form av bilder och diskussioner har det gått att synliggöra hur de sociala konstruktioner som finns inbäddade i olika tecken med historiska föreställningar om kvinnans väsen används för att skapa en subversiv femininitet. Utifrån

Hebdiges (1979) teori om avsiktlig kommunikation präglas cottagecore-stilen därmed av en medveten anarki där betydelsen av traditionell femininitet omdefinieras genom en förkastning av könsnormer (Hebdige 1979:102ff). I motsats till "tradwife"-rörelsen kan bilderna som de unga kvinnorna lägger ut på sig själva därför ses som feminina självuttryck utan patriarkala förväntningar. Den subversiva femininiteten framträder på så sätt i deltagarnas sätt att frigöra sig från kravet att finnas till för den manliga, heterosexuella blicken genom att själva styra hur, för vem och i vilka sammanhang som deras bilder visas. Faktumet att cottagecore har en särskild resonans hos unga queer kvinnor beror följaktligen på att man får tillgång till en konkret vision om ett liv utan diskriminering. På så sätt kan forumet tänkas erbjuda en fristad där en delad känsla av att vara objektifierad (som kvinna och/eller på grund av sin sexuella identitet) formar deltagarnas gruppidentitet som en motkultur (Lingel 2017:3). Genom att omfamna en mer avhållsam stil går man samtidigt ifrån nyliberala ideal om den moderna kvinnan. I detta uppstår ett samspel mellan traditionell femininitet och postfeministiska praktiker. Studien identifierar således ett nytt uttryck av femininitet där cottagecore kan sägas stå för den framtida femininiteten som framhålls i Butlers (1999) analys av kön genom att de unga kvinnorna frigörs från kravet av följa en singular norm (Butler 1999:196).

Som motkultur är cottagecore dock inte bara ett estetiskt uttryck för en subversiv femininitet. Med fokus på en långsam tillvaro i harmoni med naturen förespråkas ett alternativ levnadssätt bland deltagarna. Detta kommer till uttryck i ett avvisande av modern konsumtion och uppnås genom att man antingen handlar secondhand eller syr sina egna kläder. Eftersom unga kvinnor spelar en särskild roll i konsumtionssamhället kan det tolkas som ett politiskt motstånd genom att man sätter sig mot det kapitalistiska patriarkatets dikotomisering av verkligheten (Mies & Shiva 2014:5). I denna strävan efter en mer jämlik, miljövänlig tillvaro har studien på så sätt observerat en ekofeministisk aspekt av fenomenet. Det kan således argumenteras för att stilen varken är nostalgisk eller uttrycker regressiva ideal då deltagarna inte visar en önskan om att återskapa det förflutna, utan snarare hitta ett alternativt sätt att leva i konsumtionssamhället. Med sitt fokus på hållbarhet och självförsörjning finns en djupgående politisk betydelse inom livsstilen. Cottagecore förkroppsligar följaktligen inte bara en estetik; det politiserar en livsstil genom att främja alternativa levnadsvanor. I det systerskap som har uppstått på forumet hittas sålunda spår av en feministisk online-rörelse som antyder om ett skifte från liberalfeminism till ekofeministiska strävanden där en radikal förändring i levnadsvanor är målet. I takt med att den ekologiska krisen förvärras finns därför en stor sannolikhet att ekofeminism växer i popularitet bland unga kvinnor i västvärlden och att cottagecore därmed får ett nytt uppsving.

Källförteckning

Litteratur

Ambjörnsson, F. (2004). *I en klass för sig: genus, klass och sexualitet bland gymnasietjejer*. Diss. Stockholm: Univ., 2004.

Bauman, Z. (2007). *Consuming life*. Cambridge: Polity.

Baym, N.K. (2010). *Personal connections in the digital age*. Cambridge: Polity.

Beck, U. (2012). *Risksamhället: på väg mot en annan modernitet*. 2. uppl. Göteborg: Daidalos.

Berg, M. (2015). *Netnografi: att forska om och med internet*. Lund: Studentlitteratur.

Bergman, S. (1995). *Feministisk motkultur och kvinnomakt: "nya" kvinnorörelser och en studie av feminismen i Västtyskland*. Licentiatavhandling Åbo: Åbo akademi, 1994.

Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 3. uppl. Stockholm: Liber

Butler, J. (1999). *Gender trouble: feminism and the subversion of identity*. New York: Routledge.

Connell, R. & Pearse, R. (2015). *Gender: in world perspective*. 3. ed. Cambridge: Polity Press.

Dobson, A. S. (2015). *Postfeminist digital cultures: femininity, social media, and self-representation*. Basingstoke, Hampshire: Palgrave Macmillan.

Fay, B. (1996). *Contemporary philosophy of social science: a multicultural approach*. Cambridge, Mass: Blackwell.

Flyvbjerg, B. (2001). *Making social science matter [Elektronisk resurs]: why social inquiry fails and how it can succeed again*. Cambridge: Cambridge University Press.

Gardner, H. & Davis, K. (2014). *The app generation: how today's youth navigate identity, intimacy, and imagination in a digital world*. New Haven: Yale University Press.

Gauntlett, D. (2015). *Making is connecting: the social power of creativity, from craft and knitting to digital everything*. 2. uppl. Medford, MA: Polity.

Gemzöe, L. (2014). *Feminism*. 2., [uppdaterade] uppl. Stockholm: Bilda.

Grindstaff, L. and Torres Valencia, G. (2021) 'The filtered self: selfies and gendered media production', *Information, Communication & Society*, 24(5), pp. 733–750.

Harris, A. (2008). *Next wave cultures: feminism, subcultures, activism*. New York, NY: Routledge.

Hebdige, D. (1979). *Subculture: the meaning of style*. London: Routledge.

Hirdman, A. (2015). Kropp och bild. I Hirdman, Anja & Kleberg, Madeleine (red.). *Mediers känsla för kön: feministisk medieforskning*. Nordicom, Göteborg, 2015.

Hirdman, Y. (1988). *Genussystemet: reflexioner kring kvinnors sociala underordning*. *Kvinnovetenskaplig tidskrift*. 1988:3 s. 49-63.

Humphery, K. (2010). *Excess: anti-consumerism in the West*. Cambridge: Polity Press.

Hunt, R. and Phillipov, M. (2014) "Nanna Style": *The Countercultural Politics of Retro Femininities*, *M/C Journal*, 17(6), p. 1.

Kozinets, R.V. (2015). *Netnography: redefined*. 2. uppl. Thousand Oaks, CA: Sage Publications Ltd.

Lingel, J. (2017). *Digital countercultures and the struggle for community*. Cambridge, Massachusetts: The MIT Press.

Nicholson, N. (2014) 'Tumblr Femme: Performances of Queer Femininity and Identity', *Carolinas Communication Annual*, 30, pp. 66–80.

McArthur, J.A. (2009) 'Digital Subculture: A Geek Meaning of Style', *Journal of Communication Inquiry*, 33(1), pp. 58–70.

McCann, H. (2018). *Queering femininity: sexuality, feminism, and the politics of presentation*. London: Routledge.

McRobbie, A. & Garber, J. (2005). *Girls and subcultures* [1977]. *The subcultures reader*. S. 105-112.

Mies, M. & Shiva, V. (2014). *Ecofeminism*. 2 uppl. London: Zed Books Ltd.

Portwood-Stacer, L. (2007) 'Do-It-Yourself Feminism: Feminine Individualism and the Girlie Backlash in the "Craftivism" Movement', *Conference Papers -- International Communication Association*, p. 1.

Tseëlon, E. (1998). *Kvinnan och maskerna*. Lund: Studentlitteratur.

Østbye, H. Knapskog, K. Helland, K. & Larsen, L. (2004). *Metodbok för medievetenskap*. Malmö: Liber.

Digitala referenser

Aesthetics Wiki. *Cottagecore*. <https://aesthetics.fandom.com/wiki/Cottagecore> [Hämtad 2021-11-04].

Boyd, J. (2018). What is Reddit? *BrandWatch*, 28 februari.
<https://www.brandwatch.com/blog/what-is-reddit-guide/> [Hämtad: 2020-12-13]

Clarke Harter, T.A. (2021). What is up with Cottagecore? *The New Twenties*, 17 februari.
<https://thenewtwenties.ca/articles/cottagecore101> [Hämtad: 2020-12-13]

Clevver Style (2020). Living the “Cottagecore” Lifestyle for a Week! 19 oktober.
https://www.youtube.com/watch?v=an-_DNDVvZY&ab_channel=ClevverStyle [Hämtad: 2020-12-13]

Frey, A. (2020). Cottagecore Debuted 2,300 Years Ago. *JSTOR Daily*, 11 november.
<https://daily.jstor.org/cottagecore-debuted-2300-years-ago/> [Hämtad: 2020-12-13]

Jennings, R. (2020). Once upon a time, there was cottagecore. *Vox*, 3 augusti.
<https://www.vox.com/the-goods/2020/8/3/21349640/cottagecore-taylor-swift-folklore-lesbian-clothes-animal-crossing> [Hämtad: 2020-12-13]

K, Irma. (2020). It’s Deeper Than Daisies: Marxism, Cottagecore, and Aesthetic Resistance. *Lithu Magazine*, 21 september.
<https://lithiumagazine.com/2020/09/21/its-deeper-than-daisies-marxism-cottagecore-and-aesthetic-resistance/> [Hämtad: 2020-12-13]

Bilagor

Bilaga 1.

r/cottagecore Rules

1. No bigotry of any kind ^

No racism, sexism, homophobia, transphobia, antisemitism, or anything of the kind will be tolerated.

Bilaga 2.

× Post Flair Edit

- None
- Art** ✓
- Food**
- Fashion**
- Thrift Finds**
- Home Decor**
- Nature Pic**
- General Discussion**
- Question**
- Self Promotion**

CANCEL APPLY

Bilaga 3.

5. Explicit self-promotion is allowed ^
ONCE PER MONTH PER
BUSINESS/PLATFORM.